

سونامی طلاق، کاهش یا پیشگیری؟

افزایش تعصف بار آمار طلاق مخصوصا در سه سال گذشته باعث شده تا نهادها و سازمانهای دولتی به فکر چاره افتاده و با سیاست گذاریهای مختلف قصد پیشگیری از این آسیب را دارند.

وبلاگ < ابهری، مجید - افزایش تعصف بار آمار طلاق مخصوصا در سه سال گذشته باعث شده تا نهادها و سازمانهای دولتی به فکر چاره افتاده و با سیاست گذاریهای مختلف قصد پیشگیری از این آسیب را دارند.

طلاق به عنوان بستر آسیب ساز علاوه بر لطمه عاطفی به زن و مرد و ایجاد زبان احساسی به خانواده ها موجب بروز پدیده بیوگی و در صورت وجود فرزندان علتی برای افزایش فرزندان تک سرپرست می شود. از سوی دیگر افزایش آمار زنان سرپرست خانوار و رسیدن آن به مرز 2 میلیون و 500 هزار نفر به شکلی که سالیانه 60 هزار نفر به تعداد آن افزوده می شود آسیبی دیگر در جامعه ایجاد می کند. با نگاهی به آمار ازدواج و طلاق تا پایان آماه سال جاری به یک واقعیت تلخ پی می بریم که کاهش آمار ازدواج و افزایش طلاق به مرز هشدار در جامعه رسیده است.

تعداد ازدواج 495671 و تعداد طلاق 103302 است. به طور متوسط در مقابل هر 6 ازدواج در کشور یک طلاق و در تهران هر 4 ازدواج یک طلاق روی داده است که این فرایند آماری باعث می شود که خانواده ها به اندیشه فرو رفته و در قبال سونامی آسیب ساز تمهیداتی فراهم کنند. در این میان، وجود 12 میلیون مجرد که در مرز ازدواج بوده و به علت های مختلف از قبیل بیکاری، گرانی مسکن، تورم و تشریفات زائد مثل مهریه و شیربها و جهیزیه غیرمتعارف جوانان در مقابل پدیده ازدواج دست نگهدارند. البته ضعف مهارت مسئولیت پذیری و علاقه به آزادیهای دوران مجرد را به عنوان دلایل اصلی رفتاری باید به عوامل فوق اضافه شود. در این میان ایجاد حدود 300 سایت غیرمجاز ازدواج و بعضی از موسساتی که بدون نظارت نهادهای متولی به جای توسعه و افزایش ازدواج به فکر جیب خود بوده و فقط در اندیشه ایجاد رابطه بین پسران و دختران هستند جای تامل دارد.

سایتها و موسسات یاد شده به دور از معیارهای نظارتی و کنترلی روزانه افزایش یافته و وزارت ورزش و جوانان اخیرا به فکر ایجاد یک سایت همسریابی افتاده که باید منتظر ماند و نتایج فعالیت آن را دید. بحث ما در مورد طلاق باید باعث شود نهادها و سازمانهای مربوطه با سیاست گذاریهای متمرکز در این زمینه حرکتی موثر انجام دهند. در این میان تنها سازمان بهزیستی با طرح کاهش از طلاق در حال اجرای برنامه ای است که در مورد حمایت دولت و مردم قرار گیرد گام موثری در این زمینه خواهد بود نتایج مثبت این طرح در استان یزد مایع دلخوشی و دلگرمی کارشناسان شده و امید است این حرکت به سرتاسر کشور گسترش یابد.

کاهش طلاق باید با نظارت به 4 مرحله اجرا شود. پیش از ادواج: همسرگزینی مناسب و آموزش مهارتهای ایجاد تفاهم و از نظر رفتاری و جنسی می تواند سرآغاز مناسبی برای پیشگیری از ازدواج های نامناسب شود. مرحله ازدواج و بعد از آن: حمایت های مالی و نظارت بر تعمیق رفتار زناشویی بعد از ازدواج، همچنین آموزش فرزند آوری می تواند موجب تحکیم پایه های زناشویی شود.

مرحله انجام طلاق: برای کاهش عوارض و آسیب های طلاق و رسانیدن آن به حداقل در این مرحله آموزش مهارتهای حرفه ای، ارائه مشاوره برای جلوگیری از افسردگی زنان و مردان می تواند قدم موثری باشد. در این مرحله با حضور مشاوران مجرب می توان از وقوع فاجعه طلاق با ارائه مشاوره و آموزش مهارت حل مسئله جلوگیری کرد و زن و شوهر را به زندگی و ادامه آن مرجوع کرد.

در این مرحله است که نقش ارزنده مشاوران آشکار می شود و اگر دادگاههای خانواده بدون تایید و تصدیق طلاق حکم آن را صادر نکنند می توان به کاهش آمار طلاق امیدوار بود زیرا در این مرحله افزایش تضادها و اختلالات اصلی ترین عامل محرک برای اجرای طلاق است.

مرحله بعد از طلاق: بسیاری از آسیبها در این مرحله اتفاق می افتد. رسیدن سن بیوگی به 17 سال از یک طرف و وجود فرزندان طلاق از طرف دیگر تهدیدی مستقیم برای تولید آسیبهای جدید و افزایش آمار آنها می شود. حمایت از زنان بیوه فاقد شغل و درآمد می تواند از ازدواج های نامناسب و اجباری جلوگیری کرده و موجب تصمیم گیری بهتر زنان شود. مردان هم با ارائه مشاوره توسط مشاوران برای زندگی بعدی و جلوگیری از اشتباهات گذشته می توانند از بار عوارض احساسی به چشم گیری کاهش دهند.

ملاحظه می کنید که مراحل یاد شده و سیاست گذاری برای هریک از آنها می تواند از یک فاجعه عاطفی و اخلاقی در جامعه جلوگیری کرده و اجازه ندهد که آمار طلاق از مرز حاضر عبور کند. در اینجا لازم می دانم از مدیران و کارشناسان بهزیستی برای اجرای این طرح تشکر کرده و درخواست کنم ب طور جدی این طرح را برای سراسر کشور کاربردی کنند.

دولت باید در مسیر تدبیر و امید با حمایت از طرح های مشاوره و بهره گیری از تجارب و تخصص روان شناسان و مشاوران و آسیب شناسان از نگاه نرم افزاری اجازه ندهند این سونامی کبان خانواده را مورد تهدید قرار دهد. در صورت غفلت از این آسیب

بزرگ باید در آینده نه چندان دور با تاسف شاهد گسترش پدیده بیوه های جوان و افزایش روابط فرا زناشویی و زندگی های غیرمتعارف باشیم.